

عنوان مقاله:

اولویت بندی روش های تجزیه و تحلیل خطرات در مدیریت ریسک زیست محیطی با استفاده از تکنیک TOPSIS

محل انتشار:

دومین کنفرانس علوم، مهندسی و فناوری های محیط زیست (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سودابه شهبا - مسیول محیط زیست، HSE، شهرداری مرکزی سیرجان

محسن دریابیگی - دانشگاه پیام نور واحد سیرجان

سیده زهرا نوربخش - گروه مدیریت محیط زیست، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران

سحر قلعه - گروه مدیریت محیط زیست، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران

خلاصه مقاله:

در جهان امروز دستیابی به توسعه پایدار تنها دربرگیرنده مبانی حفاظت از محیط زیست نبوده بلکه مفهوم جدیدی از رشد اقتصادی مدنظر می باشد، رشدی که عدالت و امکانات زندگی را برای تمام مردم جهان و تمامی نسل ها بدون تخریب منابع طبیعی محدود جهان به همراه داشته باشد. بدیهی است که در راه دستیابی به چنین اهدافی موانع زیادی وجود دارد. لذا ضروری است نوع مدیریت به مدیریت خطر و ریسک تغییر یابد تا بتوان با آثار سوء مقابله نمود. به عبارت دیگر بایستی شرایطی بوجود آید که بتوان مهارت های فنی و مدیریتی را در چارچوبی ساخت یافته و افقی آینده نگر به منظور شناسایی و پایش خطرات موجود در طول عمر یک پروژه یا سیستم به کار گرفت. استفاده از فرایندهای تجزیه و تحلیل و پایش خطرات، از یک سو وجود نگرشی همگام با مدیریت پروژه از فاز ایده تا توقف پروژه و از سوی دیگر بروز قابلیت های افزون تر در فرایندهای تحلیل و پایش خطرات را، الزامی می کند. بنابراین لازم است تکنیک های شناسایی، پیشگیری و دفع خطرات مورد بررسی قرار گیرند تا بهترین و کارآمدترین روش شناسایی شود. مقاله حاضر ضمن معرفی و شناسایی قابلیت های تکنیک های مختلف آنالیز خطرات و ارزیابی مزایای این تکنیکها، به بررسی اهمیت بکارگیری این تکنیکها در کاهش بروز خطرات شغلی و ایجاد امنیت بهداشتی و زیست محیطی می پردازد و درنهایت به اولویت بندی این روش ها از لحاظ کارایی در حوزه محیط زیست با استفاده از روش TOPSIS (Technique for Order of Preference by Similarity to Ideal Solution) می پردازد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی خطر، تکنیک های آنالیز خطر، محیط زیست، توسعه پایدار، TOPSIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/585121>

